

ODWABIĆ (4) *vb pf*

o jasne. ◊ *W inf* -a- (2), -ã- (1); -a- *Calag*; -a-: -ã- *Mącz* (1:1). ◊ *W pozostałych formach a pochylone.*
inf odwabić (3). ◊ [*praet* 2 *sg f* -ś odwabiła. ◊ 3 *pl m pers* odwabili.] ◊ *con* 3 *sg m* by odwabił (1).
Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Namówić, skłonić do opuszczenia, poniechania; avocare, revocare Mącz; abalienare, alienare, avertere
Calag (4) : Abhalten. Odwabić/ odłączyć. Alienare, abalienare Avertere animum. *Calag* 3a.

odwabić od czego (3): A consilio aliquem revocare, od przedsię wzięcia odwieść/ odwabić *Mącz*
505b. *Cf* *odwabić kogo od kogo, od czego.*

odwabić kogo od kogo, od czego (2): Avocare milites a signis, *Zołnierze* od *proporcą* odwabić/
odwieść/ odłtrzelić. *Mącz* 504c; *aby Zydy* od *Moyzełzá/ od kápłáńftwá Aaronowego/ y* od *zakonu*
ftárego/ ktoremu byli z *dziecińftwá przywykli/ tym fnádnier* odwabił/ *á vmocnił* w *Christuśie*
WujNT 751.

[*odwabić kogo komu*: *Małoż ielzcze ná tym małz żeś mi odwabiłá á odmłowálá mężá [quod*
praeripueris maritum mihi] Leop Gen 30/15 (*Linde*); *jeśliby* który *mistrz* odwabił *jeden drugiemu*
towarzysza [...], tedy ten *mistrz* ma być *karán kamieniem wosku. WilkPozn* III 1578 nr 72.]

[*odwabić kogo do kogo [do siebie]*: *W siedmiogroczkier* ziemi *sliachta* *wszistka* i *miasta* *zbuntowali*
się *przeciw* *Michalowi*, *ludzi* *jego* *do* *siebie* *odwalili [lege: odwabili]* i *on* *sam* *barzo* *beł* *sczisnion.*
CorfusDocum 1600 nr 227.]

Synonimy: odciągnąć, odłudzić, odnęcić, odwieść.

Formacje współrdzenne *cf* **WABIĆ**.

Cf **ODWABIENIE**, **ODWABIONY**